

ESQUENA PLATEJADA (ARC a la Ràdio – Avorriment).

Un relat de: [Sergi G. Oset](#)

Es lleva quan els auxiliars encenen els llampants halògens, gratant-se els pectorals, els ulls encara lleganyosos. Badalla aliè als xiscles esverats dels altres simis, ignorant deliberadament la flassada que els zeladors li van regalar amb una col·lecta popular.

La portella metàl·lica s'obre a la seva hora, filtrant uns raigs desdibuixats que incideixen en la palla humida que put a orins i pel d'animal.

Rodola mandrosament fins que s'incorpora amb un bot sobre les poderoses extremitats. El cop retrona per tota la instal·lació provocant més agitació en la resta de gàbies.

Es llança pel l'obertura amb l'empenta d'un ariet de dos-cents setanta quilos. Baixa per la rampa vanant-se amb l'exhibició assajada d'uns ullals llargs i esgrogueïts, que allunyen possibles rivals.

Ningú s'hi oposa quan s'enfila d'alt de l'arbre petrificat.

Arriben els primers espectadors i perd tot interès en retenir la seva trona. Es despenja, gronxant-se per un parell de branques fins seure a terra, d'esquenes a la gentada.

Es desentén dels crits excitats i dels fruits secs que cauen al seu voltant. Els sotja de reüll entretingut en cercar empipadors paràsits imaginaris.

Avui és un dia especialment molest. Els aplaudiments puguen de to. Els flaixos es multipliquen. Uns homes vestits amb granotes verdes deixen dins la gàbia un pastís de llaminadures, com fan un cop a l'any.

La resta de primats no s'atreveix a atansar-se, pendents de la seva reacció.

Ell es colpeja el pit amb els punys, neguitós per rebre tanta atenció i retrocedeix uns metres.

Una exclamació decebuda s'alça entre els badoocs que esperen per fer la foto, mentre la resta de goril·les gaudeix del banquet sense miraments.

Quan l'últim nen marxa en direcció al tancat de les hienes, l'esquena platejada es deixa caure sobre la pedra. Immòbil contempla el cel gris de la tardor. Deixa passar el temps, fins pugui tornar a la seva cel·la.